

Dziennik Urzędowy L 248

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Legislacja

22 września 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2007 z dnia 18 września 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 601/2004 ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki 11
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego 17
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1101/2007 z dnia 21 września 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 24

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 124 z 27.4.2004) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 01, tom 02, str. 130) 26

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1098/2007

z dnia 18 września 2007 r.

ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z ostatnią opinią naukową Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zasoby dorsza w podobszarach ICES 25–32 na Morzu Bałtyckim zmniejszyły się do poziomu, na którym ograniczona jest ich zdolność reprodukcyjna, a zasoby te są poławiane w sposób naruszający równowagę biologiczną.
- (2) Zgodnie z ostatnią opinią naukową ICES zasoby dorsza w podobszarach ICES 22, 23 i 24 Morza Bałtyckiego są nadmiernie eksploatowane i osiągnęły poziom, na którym istnieje zagrożenie ograniczonej zdolności reprodukcyjnej.
- (3) Należy podjąć działania w celu opracowania wieloletniego planu zarządzania połowami zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.
- (4) Celem planu jest zapewnienie możliwości zrównoważonej pod względem ekonomicznym, środowiskowym i społecznym eksploatacji zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.
- (5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony

i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾ przewiduje między innymi, że aby osiągnąć ten cel, Wspólnota musi zastosować ostrożne podejście poprzez podjęcie środków mających na celu ochronę i zachowanie zasobów, zapewnienie ich zrównoważonej eksploatacji oraz ograniczenie do minimum wpływu działalności połowowej na ekosystemy morskie. Wspólnota powinna mieć na celu stopniowe wdrażanie opartego na ekosystemie podejścia do zarządzania rybołówstwem oraz powinna przyczynić się do prowadzenia skutecznej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybołówstwa, zapewniając odpowiedni standard życia dla osób utrzymujących się z połowów dorsza w Morzu Bałtyckim, przy uwzględnieniu interesów konsumentów.

- (6) Aby osiągnąć ten cel, stado wschodnie musi zostać odtworzone do bezpiecznych limitów biologicznych, a w odniesieniu do obu stad muszą zostać zapewnione poziomy, przy których utrzymana jest ich pełna zdolność reprodukcyjna i można osiągnąć najwyższe długoterminowe odłowu.
- (7) Może to zostać osiągnięte przez opracowanie odpowiedniej metody stopniowego zmniejszania nakładu połowowego w połowach dorsza do poziomów zgodnych z wyznaczonym celem oraz przez ustalanie ogólnych dopuszczalnych połowów (TAC) zasobów dorsza na poziomach zgodnych z nakładem połowowym.
- (8) Ponieważ połowy dorsza podczas połowów śledzia i szprota oraz podczas połowów łososia z użyciem sieci skrzelowych i sieci oplątujących są niewielkie, połowy te nie powinny podlegać stopniowemu zmniejszaniu nakładu połowowego.
- (9) W celu zapewnienia stabilnego poziomu możliwości połowowych należy ograniczyć różnice występujące w poziomie TAC z roku na rok.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 7 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

- (10) Właściwym sposobem wdrożenia kontroli nakładu połowowego jest uregulowanie długości okresów, w których zezwala się na połowy dorsza. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć wspólne dni, podczas których wszystkie wspólnotowe statki pływające pod ich banderą mogą przebywać poza portem.
- (11) Oprócz środków kontroli, ustanowionych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiającym ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽¹⁾, rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾ i rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2807/83 z dnia 22 września 1983 r. ustanawiającym szczegółowe zasady zapisu informacji dotyczących połowów dokonywanych przez państwa członkowskie⁽³⁾, lub w drodze odstąpienia od tych środków, konieczne są dalsze środki kontroli w celu zapewnienia zgodności ze środkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (12) W pierwszych trzech latach stosowania plan wieloletni powinien być traktowany jako plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.
- (13) Podobszar ICES 27 lub 28 może zostać wyłączony z przepisów dotyczących zarządzania nakładem połowowym z powodu minimalnych połowów w tych podobszarach.
- (14) Przewidzany w niniejszym rozporządzeniu plan wieloletni zastępuje istniejące uzgodnienia dotyczące zarządzania nakładem połowowym na Morzu Bałtyckim. W związku z tym rozporządzenie Rady (WE) nr 779/97 z dnia 24 kwietnia 1997 r. wprowadzające uzgodnienia w zakresie zarządzania nakładem połowowym na Morzu Bałtyckim⁽⁴⁾ powinno zostać uchylone.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wieloletni plan w odniesieniu do następujących zasobów dorsza (zwaných

dalej „przedmiotowymi zasobami dorsza”) oraz do połowów tych zasobów:

- a) dorsz występujący w obszarze A;
- b) dorsz występujący w obszarach B i C.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich o całkowitej długości równej lub większej niż 8 metrów, poławiających na Morzu Bałtyckim, oraz do nadbałtyckich państw członkowskich (zwaných dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”). Artykuł 9 ma zastosowanie do statków o całkowitej długości mniejszej niż 8 metrów poławiających na Morzu Bałtyckim.

Artykuł 3

Definicje

Oprócz definicji zawartych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 i art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bølt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych⁽⁵⁾ do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) rejon i podobszary Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) są zdefiniowane zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 3880/91 z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych⁽⁶⁾;
- b) „Morze Bałtyckie” oznacza rejon ICES IIIb, IIIc oraz IIId;
- c) „ogólny dopuszczalny połów (TAC)” oznacza roczną ilość odławianych ryb z każdego stada;
- d) „VMS” oznacza systemy monitorowania statków zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2244/2003 z dnia 18 grudnia 2003 r. ustanawiającym szczegółowe przepisy dotyczące satelitarnych systemów monitorowania statków⁽⁷⁾ niezależnie od ich długości;
- e) „obszar A” oznacza podobszary ICES 22–24,

„obszar B” oznacza podobszary ICES 25–28,

„obszar C” oznacza podobszary ICES 29–32;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 276 z 10.10.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1804/2005 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 10).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 113 z 30.4.1997, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 448/2005 (Dz.U. L 74 z 19.3.2005, str. 5).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 333 z 20.12.2003, str. 17.

- f) „dni poza portem” oznaczają każdy ciągły okres 24-godzinny lub jego część, podczas którego statek znajduje się poza portem.

ROZDZIAŁ II

CELE

Artykuł 4

Cele

Plan zapewnia zrównoważoną eksploatację przedmiotowych zasobów dorsza przez stopniowe zmniejszanie i utrzymywanie śmiertelności połowowej na poziomach nieprzekraczających:

- a) 0,6 dla ryb w wieku 3–6 lat dla zasobu dorsza w obszarze A; oraz
- b) 0,3 dla ryb w wieku 4–7 lat dla zasobu dorsza w obszarach B i C.

ROZDZIAŁ III

OGÓLNY DOPUSZCZALNY POŁÓW

Artykuł 5

Określenie TAC

1. Każdego roku Rada, na podstawie wniosku Komisji, podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o TAC dla przedmiotowych zasobów dorsza w kolejnym roku.
2. TAC dla przedmiotowych zasobów dorsza określa się zgodnie z art. 6 i 7.

Artykuł 6

Procedura określania TAC dla przedmiotowych zasobów dorsza

1. Rada przyjmuje TAC dla przedmiotowych zasobów dorsza, które według naukowej oceny przeprowadzonej przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) odpowiada wyższej wartości spośród:

- a) TAC, który doprowadzi w roku jego stosowania do obniżenia o 10 % poziomu śmiertelności połowowej w stosunku do szacowanego poziomu śmiertelności połowowej w roku poprzednim;
- b) TAC, który doprowadzi do poziomu śmiertelności połowowej określonego w art. 4.

2. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do przyjęcia TAC przekraczającego TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego powiększony o 15 %.

3. W przypadku gdy stosowanie ust. 1 doprowadziłoby do przyjęcia TAC niższego od TAC z roku poprzedniego o więcej niż 15 %, Rada przyjmuje TAC na poziomie TAC z roku poprzedniego pomniejszony o 15 %.

4. Ustęp 3 nie ma zastosowania, w przypadku gdy zgodnie z naukową oceną STECF poziom śmiertelności połowowej w roku stosowania TAC przekroczy wartość 1 rocznie dla ryb w wieku 3–6 lat w odniesieniu do zasobu dorsza w obszarze A lub wartość 0,6 rocznie dla ryb w wieku 4–7 lat w odniesieniu do zasobu dorsza w obszarach B i C.

Artykuł 7

Odstępstwo

W drodze odstępstwa od art. 6 Rada może przyjąć TAC niższy niż TAC wynikający z zastosowania art. 6, jeżeli uzna to za stosowne.

ROZDZIAŁ IV

OGRANICZENIA NAKŁADU POŁOWOWEGO

Artykuł 8

Procedura ustanawiania okresów, gdy dozwolone są połowy z użyciem pewnych typów narzędzi

1. Zakazuje się statkom rybackim połowów z użyciem włoków, niewodów duńskich lub podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm lub z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących lub trójściennej o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, i za pomocą lin dennych, takli poza taklami dryfującymi, węd ręcznych i podrywek:

- a) od dnia 1 do dnia 30 kwietnia w obszarze A; oraz
- b) od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia w obszarze B.

2. W przypadku połowów taklami dryfującymi dorsz nie jest zatrzymywany na pokładzie.

3. Każdego roku Rada podejmuje większością kwalifikowaną decyzję o maksymalnej liczbie dni poza portem w kolejnym roku poza okresami, o których mowa w ust. 1, gdy dozwolone są połowy z użyciem narzędzi połowowych, o których mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 4 i 5.

4. W przypadku gdy według szacunków STECF poziom śmiertelności połowowej jednego z przedmiotowych zasobów dorsza przekracza o co najmniej 10 % minimalny poziom śmiertelności połowowej określony w art. 4, łączną liczbę dni, kiedy połowy z użyciem narzędzi połowowych, o których mowa w ust. 1, są dozwolone, zmniejsza się o 10 % w stosunku do łącznej liczby dni, kiedy połowy są dozwolone w roku bieżącym.

5. W przypadku gdy według szacunków STECF poziom śmiertelności połowowej jednego z przedmiotowych zasobów dorsza przekracza o mniej niż 10 % minimalny poziom śmiertelności połowowej określony w art. 4, łączna liczba dni, kiedy połowy z użyciem narzędzi połowowych, o których mowa w ust. 1, są dozwolone, jest równa łącznej liczbie dni, kiedy połowy są dozwolone w roku bieżącym, pomnożonej przez minimalny poziom śmiertelności połowowej określony w art. 4 i podzielonej przez poziom śmiertelności połowowej oszacowany przez STECF.

6. W drodze odstępstwa od ust. 1 statki rybackie o całkowitej długości mniejszej niż 12 metrów mają prawo wykorzystać do pięciu dni na miesiąc – podzielonych na okresy co najmniej dwóch kolejnych dni – z maksymalnej liczby dni poza portem wynikającej ze stosowania ust. 3–5 w czasie okresów zamkniętych, o których mowa w ust. 1. W ciągu tych dni statki rybackie mogą zarzucać sieci i wyladowywać ryby od godz. 6.00 w poniedziałek do godz. 18.00 w piątek w tym samym tygodniu.

Artykuł 16 stosuje się do statków rybackich, o których mowa w akapicie pierwszym, nieposiadających zezwolenia na połowy dorsza.

7. Na wniosek Komisji lub państwa członkowskiego państwa członkowskie udostępniają na swojej stronie internetowej lub dostarczają Komisji i wszystkim państwom członkowskim opis systemu zastosowanego w celu zapewnienia zgodności z ust. 3, 4 i 5.

Artykuł 9

Obszarowe ograniczenia połowów

1. Od dnia 1 maja do dnia 31 października zabrania się prowadzenia wszelkiej działalności połowowej w granicach obszaru zamkniętego łoksodromami kolejno łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych, mierzonych zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

a) Obszar 1:

— 55° 45' N, 15° 30' E

— 55° 45' N, 16° 30' E

— 55° 00' N, 16° 30' E

— 55° 00' N, 16° 00' E

— 55° 15' N, 16° 00' E

— 55° 15' N, 15° 30' E

— 55° 45' N, 15° 30' E

b) Obszar 2:

— 55° 00' N, 19° 14' E

— 54° 48' N, 19° 20' E

— 54° 45' N, 19° 19' E

— 54° 45' N, 18° 55' E

— 55° 00' N, 19° 14' E

c) Obszar 3:

— 56° 13' N, 18° 27' E

— 56° 13' N, 19° 31' E

— 55° 59' N, 19° 13' E

— 56° 03' N, 19° 06' E

— 56° 00' N, 18° 51' E

— 55° 47' N, 18° 57' E

— 55° 30' N, 18° 34' E

— 56° 13' N, 18° 27' E.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dozwolone są połowy z użyciem sieci skrzelowych, sieci oplątujących i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 157 mm, albo połowy takłami dryfującymi. Na pokładzie nie mogą znajdować się żadne inne narzędzia.

3. W przypadku dokonywania połowów z użyciem któregośkolwiek typu narzędzi, o których mowa w ust. 2, dorsz nie jest zatrzymywany na pokładzie.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE, INSPEKCJA I NADZÓR

Artykuł 10

Specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim

1. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1627/94, wszystkie statki wspólnotowe o całkowitej długości równej lub większej niż osiem metrów przewożące na pokładzie lub stosujące jakiegokolwiek narzędzia do połowów dorsza w Morzu Bałtyckim zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 muszą posiadać specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim.

2. Państwa członkowskie mogą wydawać specjalne zezwolenia na połów dorsza, o których mowa w ust. 1, wyłącznie statkom Wspólnoty, które w 2005 r. posiadały specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim zgodnie z pkt 6.2.1 załącznika III do rozporządzenia Rady (WE) nr 27/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego wielkości dopuszczalne połowów na 2005 r. i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty, oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe⁽¹⁾. Państwo członkowskie może jednak wydać specjalne zezwolenie na połów dorsza statkowi wspólnotowemu pływającemu pod banderą tego państwa członkowskiego, który nie posiadał specjalnego zezwolenia połowowego w 2005 r., jeżeli zapewni ono, że w Morzu Bałtyckim zakazane będą połowy z użyciem narzędzi, o których mowa w ust. 1, z wykorzystaniem równoważnej zdolności mierzonej w kilowatach (kW).

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 14.1.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1936/2005 (Dz.U. L 311 z 26.11.2005, str. 1).

3. Każde zainteresowane państwo członkowskie sporządza i prowadzi wykaz statków posiadających specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz udostępnia ten wykaz na swojej oficjalnej stronie internetowej.

4. Kapitan statku rybackiego lub jego upoważniony przedstawiciel, któremu państwo członkowskie wydało specjalne zezwolenie na połów dorsza w Morzu Bałtyckim, przechowuje kopię takiego zezwolenia na pokładzie statku rybackiego.

Artykuł 11

Dzienniki połowowe

1. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitanowie wszystkich statków wspólnotowych o całkowitej długości równej lub większej niż osiem metrów prowadzą dziennik połowowy zawierający informacje dotyczące wykonywanych czynności, zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia.

Niezależnie od pierwszego akapitu statki rybackie o całkowitej długości pomiędzy 8 i 10 metrów posiadające na pokładzie dorsza złowionego w obszarze C prowadzą dziennik pokładowy spełniający wymogi pkt 2 załącznika IV do rozporządzenia (EWG) nr 2807/83.

2. W odniesieniu do statków wyposażonych w system monitorowania statków (VMS) państwa członkowskie za pomocą danych VMS sprawdzają, czy informacje otrzymane w ośrodkach monitorowania rybołówstwa (FMC) odpowiadają informacjom o wykonanych czynnościach zawartym w dzienniku połowowym. Takie kontrole krzyżowe są zapisywane w formie danych komputerowych i przechowywane przez okres trzech lat.

3. Każde państwo członkowskie zamieszcza i udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej dane kontaktowe dotyczące dostarczania dzienników połowowych, deklaracji wyładunkowych i uprzednich zgłoszeń, jak określono w art. 17.

Artykuł 12

Zapis elektroniczny i przekazywanie danych dotyczących połowów

W drodze odstępstwa od art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 państwa członkowskie mogą zezwolić kapitanowi statku rybackiego wyposażonego w VMS na przekazywanie informacji wymaganych w dzienniku połowowym drogą elektroniczną. Informacje są codziennie przekazywane FMC państwa członkowskiego bandery po zakończeniu połowów w danym dniu kalendarzowym. Informacje z dziennika połowowego są udostępniane na wniosek ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa przybrzeżnego w okresie, gdy statek rybacki znajduje się na wodach państwa przybrzeżnego i na wniosek w sprawie inspekcji.

Artykuł 13

Zapis danych dotyczących nakładu połowowego

1. W drodze odstępstwa od art. 19b rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan wspólnotowego statku rybackiego, mając na pokładzie jakiegokolwiek narzędzia, o których mowa w art. 8 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, podczas wpływania do portu

lub jego opuszczania lub podczas wpływania na Morze Bałtyckie lub opuszczania Morza Bałtyckiego przekazuje ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery sprawozdanie z nakładu połowowego zawierające następujące informacje:

- a) podczas opuszczania portu lub wpływania na Morze Bałtyckie:
 - i) nazwę statku, zewnętrzny znak identyfikacyjny i radiowy sygnał wywoławczy;
 - ii) datę i godzinę opuszczenia portu lub wpłynięcia na Morze Bałtyckie (czasu lokalnego);
 - iii) obszar, na którym statek będzie dokonywał połowów zgodnie z art. 3 lit. e);
- b) podczas wpłynięcia do portu lub opuszczania Morza Bałtyckiego:
 - i) nazwę statku, zewnętrzny znak identyfikacyjny i radiowy sygnał wywoławczy;
 - ii) datę i godzinę wpłynięcia do portu lub opuszczenia Morza Bałtyckiego (czasu lokalnego).

2. Ustęp 1 lit. a) pkt i) oraz ii) i ust. 1 lit. b) nie mają zastosowania do statków wyposażonych w VMS.

3. Ośrodek monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery zapisuje sprawozdanie z nakładu połowowego w swojej elektronicznej bazie danych.

4. Na wniosek państwo członkowskie bandery dostarcza przybrzeżnemu państwu członkowskiemu informacje, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 14

Monitorowanie i kontrola nakładu połowowego

Właściwe organy państwa członkowskiego bandery monitorują i kontrolują zgodność z:

- a) ograniczeniami nakładu połowowego, o których mowa w art. 8;
- b) ograniczeniami połowów przewidzianymi w art. 9.

Artykuł 15

Margines tolerancji w dzienniku połowowym

W drodze odstępstwa od przepisów art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2807/83 dopuszczalny margines tolerancji przy szacowaniu ilości (w kilogramach) gatunków podlegających TAC i zatrzymanych na pokładzie statków wynosi 10 % wartości zapisanej w dzienniku połowowym z wyjątkiem dorsza, dla którego wynosi on 8 %.

W odniesieniu do połowów w obszarach A i B, które są wyładowywane bez sortowania, dopuszczalny margines tolerancji przy szacowaniu ilości wynosi 10 % całkowitych ilości zatrzymanych na pokładzie.

Artykuł 16

W wejście na szczególne obszary lub wyjście z tych obszarów

1. W czasie jednego rejsu połowowego statek rybacki posiadający specjalne zezwolenie na połowy dorsza może dokonywać połowów wyłącznie w obszarze A, B albo C.

2. Statek rybacki może rozpocząć działalność połowową w wodach Wspólnoty w obszarze A, B albo C, wyłącznie gdy nie posiada dorsza na pokładzie.

Jeśli statek rybacki kieruje się do portu, bez wyładowywania ryb, w obszarze, gdzie dokonywano połowów, może kontynuować działalność połowową w tym obszarze, gdy posiada dorsza na pokładzie.

3. Opuszczając obszar A, B lub C z dorszem na pokładzie statek rybacki:

a) kieruje się bezpośrednio do portu poza obszarem, gdzie dokonano połowu, i tam następuje wyładunek ryb;

b) w momencie opuszczania obszaru, gdzie dokonywano połowu, składa sieci zgodnie z następującymi warunkami, tak aby nie mogły być łatwo użyte:

i) sieci, obciążniki i podobne narzędzia są odłączone od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych;

ii) sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są bezpiecznie przymocowane do określonej części nadbudówki.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 w roku 2008 statek rybacki może dokonywać połowów w obszarach A i B podczas jednego rejsu połowowego i może rozpocząć działalność połowową w obu tych obszarach, wyłącznie gdy posiada na pokładzie mniej niż 150 kg dorsza. Państwa członkowskie przyjmują szczególne środki, aby zagwarantować skuteczną kontrolę. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania na temat tych środków do dnia 31 stycznia 2008 r.

Artykuł 17

Uprzednie zgłoszenie

1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego wychodzącego z obszaru A, B lub C i posiadającego na pokładzie ponad 300 kg żywej wagi dorsza, co najmniej na godzinę przed opuszczeniem obszaru zgłasza właściwemu organowi państwa przybrzeżnego, w którym dokona wyładunku ryb:

a) godzinę i pozycję wyjścia;

b) ilość dorsza i całkowitą masę żywej wagi innych gatunków zatrzymanych na pokładzie;

c) nazwę miejsca wyładunku;

d) przewidywaną godzinę przybycia do miejsca wyładunku.

Państwo przybrzeżne powiadamia o wyładunku państwo bandery.

2. Gdy wspólnotowy statek rybacki zamierza wpłynąć do portu w obszarze, w którym dokonywano połowów, posiadając ponad 300 kg dorsza żywej wagi na pokładzie, kapitan wspólnotowego statku rybackiego co najmniej na godzinę przed wypłynięciem do portu zgłasza właściwym organom państwa przybrzeżnego wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b), c) i d), a państwo przybrzeżne zgłasza je państwu bandery.

3. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), nie ma zastosowania w stosunku do statków objętych przepisami art. 12.

4. Ustęp 1 lit. a) nie ma zastosowania do statków wyposażonych w VMS.

5. Zgłoszenie przewidziane w ust. 1 i 2 może również zostać dokonane przez przedstawiciela kapitana wspólnotowego statku rybackiego.

Artykuł 18

Wyznaczone porty

1. W przypadku gdy na statku znajduje się dorsz w ilości przekraczającej 750 kg żywej wagi, wyładunku tego dorsza można dokonywać wyłącznie w wyznaczonych portach.

2. Każde państwo członkowskie może wyznaczyć porty wyładunku dorsza bałtyckiego w ilościach przekraczających 750 kg.

3. W terminie do dnia 10 października 2007 r. każde państwo członkowskie, które sporządziło wykaz wyznaczonych portów, prowadzi i udostępnia ten wykaz na swojej oficjalnej stronie internetowej.

Artykuł 19

Ważenie dorsza przy pierwszym wyładunku

Kapitan statku rybackiego zapewnia, by wszelka ilość dorsza złowionego w Morzu Bałtyckim i wyladowanego w porcie wspólnotowym była ważona przed sprzedażą lub przed przewiezieniem z portu wyładunku w inne miejsce. Waga użyta do ważenia podlega zatwierdzeniu przez właściwe organy krajowe. Wielkość uzyskana w wyniku ważenia jest zamieszczona w deklaracji, o której mowa w art. 8 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93.

*Artykuł 20***Wartości odniesienia dla inspekcji**

Każde państwo członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim opracowuje szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I.

*Artykuł 21***Zakaz tranzytu i przeladunku**

1. Zakazuje się tranzytu przez obszary zamknięte dla połowu dorsza, chyba że narzędzia połowowe na pokładzie są umocowane i składowane w bezpieczny sposób, zgodnie z art. 16 ust. 3 lit. b).

2. Przeladunek dorsza jest zakazany.

*Artykuł 22***Transport dorsza bałtyckiego**

W drodze odstępstwa od art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitan statku rybackiego o całkowitej długości równej lub większej niż osiem metrów wypełnia deklarację wyładunkową, jeżeli ryby są przewożone do innego miejsca niż miejsce wyładunku.

W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 deklaracja wyładunkowa jest dołączana do dokumentów transportowych przewidzianych w art. 13 ust. 1 wymienionego rozporządzenia dotyczących przewożonych ilości. Nie ma zastosowania zwolnienie przewidziane w art. 13 ust. 4 lit. b) wymienionego rozporządzenia.

*Artykuł 23***Wspólny nadzór i wymiana kontrolerów**

Zainteresowane państwa członkowskie podejmują wspólne działania w zakresie inspekcji i nadzoru.

*Artykuł 24***Krajowe programy kontroli**

1. Państwa członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim określają krajowe programy kontroli dla Morza Bałtyckiego zgodnie z załącznikiem II.

2. Państwa członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim określają szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z załącznikiem I. Takie wartości odniesienia są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy otrzymanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji są stopniowo

udoskonalane do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I.

3. Do dnia 31 stycznia każdego roku państwa członkowskie leżące nad Morzem Bałtyckim udostępniają do wiadomości Komisji i pozostałych nadbałtyckich państw członkowskich, na swojej oficjalnej stronie internetowej, krajowe programy kontroli, o których mowa w ust. 1, wraz z harmonogramem realizacji.

4. Co najmniej raz w roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury w celu przeprowadzenia oceny zgodności oraz wyników krajowych programów kontroli dla zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.

*Artykuł 25***Indywidualny program monitorowania**

W drodze odstępstwa od art. 34c ust. 1 akapit piąty rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 indywidualny program kontroli i inspekcji w odniesieniu do przedmiotowych zasobów dorsza może trwać dłużej niż trzy lata.

ROZDZIAŁ VI

DZIAŁANIA NASTĘPCZE

*Artykuł 26***Ocena planu**

1. W oparciu o opinię STECF i Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego Komisja dokonuje oceny wpływu środków zarządzania na przedmiotowe zasoby oraz na połowy tych zasobów w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz w każdym kolejnym roku.

2. Komisja zwraca się do STECF o wydanie naukowej opinii na temat postępu dokonanego w kierunku osiągnięcia celów określonych w art. 4 w trzecim roku stosowania niniejszego rozporządzenia oraz następnie co trzy lata w okresie stosowania niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy z opinii wynika, że cele najprawdopodobniej nie zostaną osiągnięte, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję dotyczącą dodatkowych lub alternatywnych środków koniecznych do realizacji celów na podstawie wniosku Komisji.

*Artykuł 27***Przegląd minimalnych poziomów śmiertelności połowowej**

W przypadku gdy na podstawie opinii STECF Komisja uzna, że minimalne poziomy śmiertelności połowowej podane w art. 4 nie są zgodne z celami planu zarządzania, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na podstawie wniosku Komisji, podejmuje decyzję w sprawie zmienionych minimalnych poziomów śmiertelności połowowej zgodnych z tymi celami.

Artykuł 28**Europejski Fundusz Rybacki**

W czasie pierwszych trzech lat stosowania plan wieloletni jest uznawany za plan odbudowy w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz do celów art. 21 lit. a) pkt i) rozporządzenia (WE) nr 1198/2006.

Artykuł 29**Podobszary ICES 27 i 28**

1. Co roku i nie później niż 31 października państwa członkowskie dokonujące połowów w obszarze B przedkładają Komisji sprawozdanie na temat wszystkich połowów i przyłowów dorsza dokonanych w ciągu poprzednich 12 miesięcy w obszarze B oraz na temat odrzutów tego gatunku, z podziałem na podobszar ICES i typy narzędzi, o których mowa w art. 8 ust. 1.

2. Co roku i nie później niż 15 grudnia Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 oraz na podstawie sprawozdania sporządzonego przez państwa członkowskie, o którym mowa w ust. 1, oraz informacji Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa podejmuje decyzję o wyłączeniu podobszarów ICES 27 lub 28.2 z ograniczeń przewidzianych w art. 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 3, 4 i 5 oraz art. 13, jeśli zgromadzono dowody, że połowy dorsza w tych podobszarach ICES są niższe niż 3 % ogólnego połowu dorsza w obszarze B.

3. Wyłączenie podobszarów ICES 27 lub 28.2 następuje ze skutkiem od dnia 1 stycznia na okres do dnia 31 grudnia następnego roku.

4. Artykuł 8 ust. 1 lit. b), art. 8 ust. 3, 4 i 5 nie mają zastosowania do podobszaru ICES 28.1. Jeśli jednak zgromadzono dowody, że połowy dorsza są większe niż 1,5 % ogólnych połowów dorsza w obszarze B, art. 8 ust. 1 lit. b) i ust. 3, 4 i 5 mają zastosowanie oraz stosuje się ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIA KOŃCOWE**Artykuł 30****Uchylenie**

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenie Rady (WE) nr 779/97.

2. Niniejszym uchyla się art. 19a ust. 1a rozporządzenia (EWG) nr 2847/93.

Artykuł 31**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 września 2007 r.

W imieniu Komisji

R. PEREIRA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA DLA INSPEKCJI

Cel

1. Każde państwo członkowskie opracowuje szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach, które prawdopodobnie będą prowadzić połowy dorsza. Kontrole wyrwykowe stosuje się w odniesieniu do transportu i wprowadzania na rynek dorsza jako uzupełniającego mechanizmu kontroli krzyżowej, w celu zbadania skuteczności kontroli i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w możliwościach połowowych wpływają na floty. W związku z tym każde państwo członkowskie określa szczegółowe priorytety.

Docelowe wartości odniesienia

4. Najpóźniej miesiąc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie wdrażają swoje harmonogramy inspekcji uwzględniające cele wyznaczone poniżej.

Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wyrwykowych, którą zamierzają stosować.

Na wniosek Komisja może uzyskać dostęp do planu kontroli wyrwykowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo dokładność, jaką należy osiągnąć, powinna odpowiadać co najmniej dokładności, jaka zostałaby osiągnięta przy zastosowaniu prostej metody losowego doboru, przy czym inspekcją powinno zostać objętych 20 % wagi wszystkich wyładunków dorsza w danym państwie członkowskim.

b) Poziom kontroli w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości dorsza oferowanego do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom kontroli na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania obszarów objętych zarządzaniem w odniesieniu do dorsza, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: do określenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze oraz uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

ZAŁĄCZNIK II

ZAKRES KRAJOWYCH PROGRAMÓW KONTROLI

W krajowych programach kontroli należy określić, między innymi.

1. ŚRODKI KONTROLI*Zasoby ludzkie*

1.1. Liczba kontrolerów na lądzie i na morzu oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki techniczne

1.2. Liczba patrolujących statków i samolotów oraz okresy i strefy ich rozmieszczenia.

Środki finansowe

1.3. Środki z budżetu przeznaczone na rozmieszczenie zasobów ludzkich, patrolujących statków i samolotów.

2. ELEKTRONICZNY ZAPIS I PRZEKAZYWANIE INFORMACJI ZWIĄZANYCH Z DZIAŁALNOŚCIĄ POŁOWOWĄ

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia przestrzegania art. 13, 14, 15 i 18.

3. WYZNACZENIE PORTÓW

W stosownych przypadkach, wykaz portów wyznaczonych do wylądunku dorsza, zgodnie z art. 19.

4. WPLYNIĘCIE NA SZCZEGÓLNE OBSZARY I WYPŁYNIĘCIE Z TYCH OBSZARÓW

Opis systemów wprowadzonych w celu zapewnienia przestrzegania art. 17.

5. KONTROLA WYŁADUNKÓW

Opis urządzeń lub systemów wprowadzonych w celu zapewnienia przestrzegania art. 12, 16, 20, 22 i 23.

6. PROCEDURY KONTROLI

Krajowe programy kontroli określają procedury, które należy stosować:

- a) przy przeprowadzaniu kontroli na morzu i na lądzie;
- b) przy wymianie informacji z właściwymi organami wyznaczonymi przez inne państwa członkowskie odpowiedzialnymi za krajowy program kontroli w odniesieniu do dorsza;
- c) przy wspólnym nadzorze i wymianie kontrolerów, w tym przy wyszczególnianiu uprawnień i kompetencji kontrolerów prowadzących działania na wodach innych państw członkowskich.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1099/2007

z dnia 18 września 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 601/2004 ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 ⁽²⁾ wprowadza niektóre środki ochronne przyjęte przez Komisję ds. Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki, zwaną dalej „CCAMLR”.
- (2) Podczas 23. corocznego posiedzenia w listopadzie 2004 r., 24. corocznego posiedzenia w listopadzie 2005 r. oraz 25. corocznego posiedzenia w listopadzie 2006 r. CCAMLR przyjęła szereg zmian do środków ochronnych, między innymi w celu usprawnienia wymogów dotyczących licencjonowania, ochrony środowiska, pogłębienia badań naukowych w odniesieniu do *Dissostichus spp.* oraz zwalczania nielegalnych połowów.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 601/2004 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 601/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie przesyłają Komisji drogą elektroniczną w terminie trzech dni od daty wydania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, następujące informacje dotyczące statku objętego zezwoleniem:

- a) nazwa statku;
- b) typ statku;
- c) długość;
- d) numer IMO statku (jeżeli został wydany);

- e) miejsce i data budowy statku;
 - f) poprzednia bandera, jeżeli występowała;
 - g) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy;
 - h) nazwisko (nazwa) i adres właściciela (właścicieli) statku oraz ewentualnego armatora, jeżeli są znani;
 - i) kolorowe zdjęcia statku, na które składają się:
 - i) jedno zdjęcie o wymiarach nie mniejszych niż 12 × 7 cm, przedstawiające prawą burtę statku, długość całkowitą statku i wszystkie cechy jego budowy;
 - ii) jedno zdjęcie o wymiarach nie mniejszych niż 12 × 7 cm, przedstawiające lewą burtę statku, pełną długość statku i wszystkie cechy jego budowy;
 - iii) jedno zdjęcie o wymiarach nie mniejszych niż 12 × 7 cm, przedstawiające rufę statku, robione bezpośrednio z rufy;
 - j) okres, w czasie którego dany statek ma prawo dokonywania połowów na obszarze objętym konwencją wraz z datami rozpoczęcia i zakończenia połowów;
 - k) obszary połowowe;
 - l) gatunki docelowe;
 - m) używane narzędzia połowowe;
 - n) środki podjęte w celu zapewnienia zabezpieczenia przed manipulacją przez osoby niepowołane przy urzędzeniu kontroli satelitarnej umieszczonym na pokładzie.
- Państwa członkowskie, w takim stopniu, w jakim jest to możliwe, przekazują Komisji również następujące informacje dotyczące statków posiadających zezwolenie na dokonywanie połowów na obszarze CCAMLR:

- a) nazwisko (nazwa) i adres armatora, jeżeli nie jest nim właściciel statku;

⁽¹⁾ Opinia z dnia 10 lipca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 97 z 1.4.2004, str. 16.

- b) nazwisko i narodowość kapitana oraz, w stosownych przypadkach, oficera połowowego;
- c) metodę lub metody połowów;
- d) największą szerokość statku (m);
- e) pojemność rejestrową brutto;
- f) rodzaje komunikacji na statku i numery (numery INMARSAT A, B oraz C);
- g) normalny skład załogi;
- h) moc głównego silnika lub silników (kW);
- i) nośność (tony), liczbę ładowni ryb i ich pojemność (m³);
- j) wszelkie inne informacje (np. klasyfikację lodu) uznane za potrzebne.

Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje do sekretariatu CCAMLR.”;

- 2) artykuł 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każde państwo członkowskie weryfikuje informacje, o których mowa w ust. 2, porównując je z danymi uzyskanymi z systemów VMS działających na wspólnotowych statkach rybackich pływających pod jego banderą. Dane VMS przekazuje drogą elektroniczną do sekretariatu CCAMLR w terminie dwóch dni od daty ich otrzymania, z zachowaniem poufności zgodnie z zasadami poufności ustanowionymi przez CCAMLR.”;

- 3) dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Powiadomienia o zamiarze uczestnictwa w połowach kryła

Wszystkie umawiające się strony zamierzające prowadzić połowy kryła na obszarze objętym konwencją powiadamiają sekretariat o tym zamiarze nie później niż na cztery miesiące przed corocznym posiedzeniem CCAMLR bezpośrednio poprzedzającym sezon, w którym zamierzają prowadzić połowy.”;

- 4) artykuł 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo członkowskie bandery powiadamia Komisję nie później niż na cztery miesiące przed corocznym posiedzeniem CCAMLR o zamiarze podjęcia przez wspólnotowy statek rybacki nowego rodzaju rybołówstwa na obszarze objętym konwencją. Państwo członkowskie nie rozpoczyna nowego rodzaju rybołówstwa do czasu zakończenia procedury ustanowionej przez CCAMLR dla zbadania tego rodzaju rybołówstwa.

Do powiadomienia dołącza się jak najwięcej wymienionych poniżej informacji, które państwo członkowskie jest w stanie przedstawić, dotyczących:

- a) charakteru proponowanego rybołówstwa, w tym gatunków docelowych, metod połowu, proponowanego regionu i minimalnych poziomów połowów, które są wymagane do trwałego rozwoju rybołówstwa;
- b) informacji dotyczących życia biologicznego, pozyskanych dzięki rejsom badawczym, takich jak rozmieszczenie, obfitość, dane demograficzne i informacje dotyczące rodzaju zasobu;
- c) szczegółowych danych na temat zależnych i pokrewnych gatunków oraz prawdopodobieństwa negatywnego wpływu proponowanego rybołówstwa na te gatunki;
- d) informacji z innych połowów w regionie lub podobnych połowów w innych miejscach, które mogą ułatwić określenie potencjalnej wydajności;
- e) jeżeli wnioskowane połowy mają być realizowane za pomocą włoków dennych, informacji o wiadomym i przewidywanym wpływie tych włoków na szczególnie narażone ekosystemy morskie, w tym na organizmy przydenne (bentos) i grupy tych organizmów.”;

- 5) dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Specjalne wymogi dla połowów badawczych

Statki rybackie uczestniczące w połowach badawczych podlegają następującym wymogom dodatkowym:

- a) statkom zabrania się dokonywania zrzutów:
 - i) olejów lub produktów paliwowych lub pozostałości olejowych do morza, z wyjątkiem dopuszczonych na podstawie załącznika I do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki (MARPOL 73/78);

- ii) śmieci;
 - iii) odpadów żywności, których nie można przepuścić przez sito o otworach nie większych niż 25 mm;
 - iv) drobiu lub jego części (łącznie ze skorupkami jaj);
 - v) ścieków w obrębie 12 mil morskich od lądu lub szelfu lodowego, lub ścieków, podczas gdy statek podróżuje z prędkością mniejszą niż 4 węzły; lub
 - vi) popiołu ze spalania;
- b) żadnego drobiu żywego lub innych żywych ptaków nie wprowadza się na podobszary 88.1 i 88.2, a jakkolwiek opierzony drób nieskonsumowany usuwa się z podobszarów 88.1 i 88.2;
- c) połowy *Dissostichus spp.* na podobszarach 88.1 i 88.2 są zakazane w obrębie 10 mil morskich od wybrzeża Wysp Balleny'ego.
- osobnika; od dnia 1 września 2007 r. wszystkie znaczki stosowane podczas połowów badawczych będą dostarczane przez sekretariat;
- d) wszystkie ponownie złapane oznakowane osobniki (tzn. złowione ryby posiadające już oznakowanie) nie są ponownie wypuszczane, nawet jeżeli przebywały na wolności przez krótki okres;
- e) od wszystkich ponownie złapanych, oznakowanych osobników pobiera się dane biologiczne (długość, waga, płeć, gruczoły płciowe), wykonuje się opatrzone datą i godziną elektroniczne zdjęcie ryby, pobiera się otolity i usuwa się znaczek;
- f) wszystkie odpowiednie dane znaczka oraz wszelkie dane na temat ponownie złapanego oznakowanego osobnika zgłasza się CCAMLR elektronicznie w formacie CCAMLR, w terminie trzech miesięcy od opuszczenia łowisk przez statek;
- g) wszystkie odpowiednie dane znaczka oraz wszelkie dane na temat ponownie złapanego oznakowanego osobnika są zgłaszane elektronicznie w formacie CCAMLR do odpowiedniego regionalnego magazynu danych ze znaczków, opisanego szczegółowo w protokole znakowania CCAMLR.

Artykuł 7b

Program znakowania

1. Każdy statek rybacki uczestniczący w połowach badawczych wdraża następujący program znakowania:

- a) osobniki *Dissostichus spp.* są znakowane oraz wypuszczane zgodnie z przepisami dotyczącymi znakowania i protokołem znakowania CCAMLR dla *Dissostichus spp.* w połowach badawczych. Statki zaprzestają znakowania po oznakowaniu 500 osobników lub opuszczają łowisko po oznakowaniu *Dissostichus spp.* w określonej liczbie;
- b) program koncentruje się na osobnikach wszystkich rozmiarów w celu spełnienia wymogu oznakowania; znakuje się jedynie antary w dobrym stanie. Wszystkie wypuszczone osobniki powinny być dwukrotnie oznakowane, a wypuszczanie powinno obejmować możliwie największy obszar geograficzny; w regionach, w których występują obydwa gatunki *Dissostichus* liczba oznakowanych osobników powinna w miarę możliwości być proporcjonalna do gatunków i wielkości złowionych *Dissostichus spp.*;
- c) wszystkie znaczki posiadają wyraźny nadruk niepowtarzalnego numeru seryjnego oraz adresu zwrotnego, tak aby pochodzenie znaczków mogło zostać odtworzone w przypadku ponownego złapania oznakowanego

2. Oznakowanych i wypuszczonych antarów nie wlicza się do limitu połowów.”;

6) artykuł 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Najpóźniej w ciągu trzech dni od końca każdego okresu sprawozdawczego państwa członkowskie przesyłają drogą elektroniczną CCAMLR z kopią dla Komisji sprawozdanie dotyczące połowu i nakładu dostarczone przez każdy statek rybacki pływający pod ich banderą i zarejestrowany we Wspólnocie. W każdym sprawozdaniu dotyczącym połowu i nakładu określony jest okres sprawozdawczy dla danego połowu.”;

7) skreśla się art. 9 ust. 5;

8) artykuł 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie przekazują CCAMLR, z kopią dla Komisji, dane, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, na koniec każdego miesiąca kalendarzowego.”;

9) artykuł 14 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na koniec każdego miesiąca państwa członkowskie przekazują otrzymane powiadomienia CCAMLR.”;

10) artykuł 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 państwa członkowskie powiadamiają CCAMLR, z kopią dla Komisji, do dnia 31 lipca każdego roku o łącznych ilościach połowów w minionym roku dokonanych przez wspólnotowe statki rybackie pływające pod ich banderą, w podziale na poszczególne statki.”;

11) artykuł 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zbierają dane na temat połowów i nakładów według dokładnej skali w rozbiu na prostokąty o wymiarach 10 × 10 mil morskich i dziesięciodniowe okresy oraz przesyłają te dane CCAMLR, z kopią dla Komisji, najpóźniej do dnia 1 marca każdego roku.”;

12) artykuł 18 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wspólnotowe statki rybackie prowadzące połów kraba w podobszarze statystycznym FAO 48.3 przekazują CCAMLR, z kopią dla Komisji, do dnia 25 września każdego roku dane dotyczące działalności połowowej oraz połowów kraba zrealizowanych przed dniem 31 sierpnia danego roku.

2. Dane dotyczące połowów zrealizowanych przed dniem 31 sierpnia każdego roku przekazuje się CCAMLR, z kopią dla Komisji, w ciągu dwóch miesięcy od daty zamknięcia połowów.”;

13) artykuł 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wspólnotowe statki rybackie prowadzące połów kałamarnicy (*Martialia hyadesi*) w podobszarze statystycznym FAO 48.3 przekazują CCAMLR, z kopią dla Komisji, do dnia 25 września każdego roku dane dotyczące połowów i nakładów połowowych dla tych połowów według dokładnej skali. Dane te obejmują liczbę ptaków morskich oraz ssaków morskich, które zostały schwytane i wypuszczone lub zabite.”;

14) dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Sprawozdanie z obserwacji statku

1. W przypadku zaobserwowania przez kapitana licencjonowanego statku rybackiego innego statku rybackiego na obszarze objętym konwencją kapitan w miarę możli-

wości sporządza dokument zawierający jak największą ilość informacji, w tym:

- a) nazwę i opis statku;
- b) sygnał wywoławczy statku;
- c) numer rejestrowy statku i numer rejestrowy Lloyds/IMO dotyczący tego statku;
- d) państwo bandery statku;
- e) fotografie statku potwierdzające sprawozdanie;
- f) wszelkie inne istotne informacje dotyczące zaobserwowanych działań tego statku.

2. Kapitan jak najszybciej przekazuje sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w ust. 1, swojemu państwu bandery. Państwo bandery przekazuje sekretariatowi CCAMLR wszelkie sprawozdania tego rodzaju, jeżeli zaobserwowany statek zgodnie z normami CCAMLR prowadzi nielegalne, nieregulowane i nieraportowane połowy.”;

15) artykuł 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów niniejszej sekcji zakłada się, że statek umawiającej się strony przeprowadzał nielegalne, nieregulowane i nieraportowane połowy, które podważały skuteczność środków ochronnych CCAMLR, w przypadku gdy:

- a) uczestniczył w działalności połowowej na obszarze objętym konwencją, nie posiadając specjalnego zezwolenia połowowego, o którym mowa w art. 3, lub w przypadku statku niebędącego wspólnotowym statkiem rybackim, nie posiadając licencji wydanej zgodnie z odpowiednimi środkami ochronnymi CCAMLR lub naruszając warunki takiego zezwolenia lub licencji;
- b) nie zarejestrował lub nie zadeklarował swoich połowów dokonanych na obszarze objętym konwencją zgodnie z systemem sprawozdawczości stosowanym wobec połowów dokonywanych przez taki statek lub złożył nieprawdziwe oświadczenia;
- c) dokonywał połowów poza dozwolonymi okresami połowowymi lub na obszarach zamkniętych naruszając środki ochronne CCAMLR;
- d) wykorzystywał zabroniony sprzęt połowowy naruszając środki ochronne CCAMLR;

- e) przeładowywał na inny statek lub uczestniczył we wspólnych połowach ze statkami umieszczonymi w wykazie statków IUU sporządzonym przez CCAMLR, udzielał wsparcia takim statkom lub je zaopatrywał;
- f) nie przedstawił ważnego dokumentu połowu dla *Dissostichus spp.* wbrew wymogom rozporządzenia (WE) nr 1035/2001;
- g) uczestniczył w działalności połowowej niezgodnej z pozostałymi środkami ochronnymi CCAMLR w sposób podważający osiągnięcie celów konwencji określonych w jej art. XXII; lub
- h) uczestniczył w działalności połowowej na wodach wokół wysp na obszarze objętym konwencją, wobec których wszystkie umawiające się strony uznają zwierzchność państwową, w sposób uniemożliwiający osiągnięcie celów środków ochronnych CCAMLR.”;
- 16) w art. 30 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki zgodnie z prawem krajowym i wspólnotowym, aby:
- a) wspólnotowym statkom rybackim umieszczonym w wykazie statków IUU nie zostało wydane żadne specjalne zezwolenie połowowe, o którym mowa w art. 3, na dokonywanie połowów na obszarze objętym konwencją;
- b) statkom umieszczonym w wykazie statków IUU nie wydawano licencji ani specjalnego zezwolenia na połowy w wodach podlegających ich władzy lub jurysdykcji;
- c) nie przyznawano prawa pływania pod ich banderą statkom umieszczonym w wykazie statków IUU;
- d) statkom znajdującym się na liście IUU odmawiano wstępu do portów z wyjątkiem działań mających na celu egzekwowanie prawa lub w przypadkach siły wyższej, lub w celu udzielenia pomocy statkom lub znajdujących się na nim osobom będącym w niebezpieczeństwie lub w stanie zagrożenia. Statki, którym zezwala się na wejście do portu, są poddawane inspekcji zgodnie z art. 27;
- e) gdy takim statkom zezwala się na wejście do portu:
- i) sprawdzano dokumenty i inne informacje, w tym we właściwych przypadkach dokument połowu dla *Dissostichus spp.*, w celu stwierdzenia, na jakim obszarze dokonano połowu; gdy pochodzenie nie może być jednoznacznie określone, połów zostaje zatrzymany lub odmawia się zezwolenia na wyładunek lub przeładunek połowu; oraz
- ii) w miarę możliwości:
- w przypadku gdy stwierdzono, że połów przeprowadzono z pogwałceniem środków ochronnych CCAMLR, skonfiskować połów,
- zabrania się udzielania jakiegokolwiek pomocy takim statkom, w tym załadunku paliwa poza sytuacjami awaryjnymi, załadunku zapasów oraz napraw;
- f) zachęcać importerów, przewoźników i inne związane branże do niedokonywania transakcji ze statkami umieszczonymi w wykazie statków IUU i niepodejmowania przeładunku ryb złowionych przez te statki.
2. Zabrania się podejmowania następujących działań:
- a) na zasadzie odstępstwa od art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, uczestniczenia wspólnotowych statków rybackich, statków pomocniczych, statków zaopatrujących inne statki w paliwo, statków baz i statków towarowych w jakiegokolwiek sposób w przeładunkach na inne statki lub wspólnej działalności połowowej ze statkami umieszczonymi w wykazie statków IUU, udzielania wsparcia takim statkom lub ich zaopatrywania;
- b) czarteru statków umieszczonych w wykazie statków IUU;
- c) przywozu, wywozu lub ponownego wywozu *Dissostichus spp.* ze statków umieszczonych w wykazie statków IUU.”;

17) artykuł 31 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 31

System wspierania przestrzegania środków ochronnych CCAMLR przez obywateli

1. Bez uszczerbku dla pierwszeństwa ponoszenia odpowiedzialności przez państwo bandery, państwa członkowskie podejmują właściwe środki, zgodnie z ich właściwymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi:

- a) w celu sprawdzenia, czy jakiegokolwiek osoby fizyczne lub prawne podlegające ich jurysdykcji uczestniczą w nielegalnych, nieuregulowanych i nieraportowanych połowach, określonych w art. 28;
- b) podejmują właściwe działania w odpowiedzi na wszelkie potwierdzone działania, o których mowa w lit. a); oraz

c) współpracują do celów wdrożenia środków i realizacji działań, o których mowa w lit. a). W tym celu właściwe agencje państw członkowskich mogą współpracować, by wdrożyć środki ochronne CCAMLR oraz mogą starać się o nawiązanie współpracy z przedsiębiorstwami podlegającymi ich jurysdykcji.

2. W celu wdrożenia systemu dokumentacji połowów dla *Dissostichus spp.* państwa członkowskie składają we właściwym czasie sekretariatowi CCAMLR oraz umawiającym się stronom i państwom niebędącym umawiającymi się stronami współpracującym z CCAMLR, z kopią dla Komisji, sprawozdania z działań i środków podjętych zgodnie z ust. 1, tak, aby wesprzeć wdrożenie niniejszego środka ochronnego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 września 2007 r.

W imieniu Rady

R. PEREIRA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1100/2007**z dnia 18 września 2007 r.****ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorka europejskiego**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 lipca 2004 r. Rada przyjęła konkluzje na temat komunikatu Komisji z dnia 1 października 2003 r. skierowanego do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie opracowania wspólnotowego planu działania w gospodarowaniu zasobami węgorka europejskiego; w konkluzjach tych zwróciła się do Komisji o przedstawienie wniosków legislacyjnych w zakresie długofalowej gospodarki zasobami węgorka w Europie.
- (2) W dniu 15 listopada 2005 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której zaapelował do Komisji o bezzwłoczne przedstawienie wniosku w sprawie rozporządzenia służącego odbudowie zasobów węgorka europejskiego.
- (3) W swojej najnowszej opinii naukowej na temat węgorka europejskiego Międzynarodowa Rada Badań Morza stwierdza, że jego zasoby spadły poniżej poziomu bezpieczeństwa biologicznego i obecne łowiska utraciły zdolność do samoodnawiania się. Międzynarodowa Rada Badań Morza zaleca pilne opracowanie planu odtworzenia całego zasobu węgorka europejskiego oraz jak największe ograniczenie eksploatacji i innych działań człowieka mających wpływ na ten sektor rybactwa i na zasób węgorka europejskiego.
- (4) We Wspólnocie istnieją zróżnicowane uwarunkowania i potrzeby wymagające odrębnych rozwiązań. Ich zróżnicowanie należy uwzględnić w planowaniu i wdrażaniu środków zapewniających ochronę i zrównoważoną eksploatację populacji węgorka europejskiego. Decyzje powinny być podejmowane możliwie blisko miejsc połowów węgorka. Pierwszeństwo powinny mieć dzia-

łania państw członkowskich polegające na opracowaniu planów gospodarowania zasobami węgorka, które to plany będą dostosowane do warunków regionalnych i lokalnych.

- (5) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory ⁽²⁾ oraz dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽³⁾ mają, między innymi, służyć ochronie, zachowaniu i poprawie stanu środowiska wodnego, w którym węgorki spędzają część swojego życia; konieczne jest zapewnienie koordynacji i spójności środków stosowanych na mocy niniejszego rozporządzenia i na mocy wyżej wymienionych dyrektyw. W szczególności plany gospodarowania zasobami węgorka powinny objąć dorzecza zdefiniowane zgodnie z dyrektywą 2000/60/WE.
- (6) Powodzenie środków służących odbudowie zasobów węgorka europejskiego zależy od ścisłej współpracy i spójnego działania na poziomie Wspólnoty, państw członkowskich i na poziomie lokalnym i regionalnym oraz od tego, czy informuje się zainteresowane sektory publiczne, zasięga ich opinii i je angażuje. W tym celu w skutecznej realizacji planów gospodarowania zasobami węgorka może pomóc wsparcie z Europejskiego Funduszu Rybackiego.
- (7) Jeżeli na terytorium krajowym państwa członkowskiego nie można wskazać dorzeczy, które można byłoby zdefiniować jako miejsca naturalnego występowania węgorka europejskiego, dane państwo członkowskie powinno móc zostać zwolnione z obowiązku przygotowania planu gospodarowania zasobami węgorka europejskiego.
- (8) W celu zapewnienia skuteczności i sprawiedliwości środków służących odtworzeniu zasobów węgorka niezbędne jest wskazanie przez państwa członkowskie, jakie środki zamierzają zastosować i na jakich obszarach, szerokie rozpowszechnienie tych informacji oraz dokonanie oceny skuteczności tych środków.
- (9) Plany gospodarowania zasobami węgorka powinna zatwierdzić Komisja na podstawie oceny techniczno-naukowej przygotowanej przez Komitet Naukowy, Techniczny oraz Gospodarczy ds. Rybołówstwa (STEFEC).

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 maja 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 368).

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

- (10) W dorzeczu, w którym działalność rybacka i inne działania człowieka wpływające na węgorza mogą mieć skutki transgraniczne, należy skoordynować wszystkie programy i środki stosowane na jego obszarze. Nie wolno ich jednak koordynować kosztem szybkiego wdrożenia krajowych elementów planów gospodarowania zasobami węgorza. W dorzeczach leżących częściowo poza granicami Wspólnoty Wspólnota powinna dążyć do odpowiedniej koordynacji działań z danymi państwami trzecimi.
- (11) W ramach transgranicznej koordynacji – zarówno wewnątrz Wspólnoty, jak i poza nią – szczególną uwagę należy zwrócić na Morze Bałtyckie i europejskie wody przybrzeżne nieobjęte dyrektywą 2000/60/WE. Potrzeba takiej koordynacji nie powinna jednak powstrzymać państw członkowskich od podejmowania pilnych działań.
- (12) Specjalne środki, dzięki którym do wód europejskich uwalnianie się będzie więcej węgorzy o długości poniżej 12 cm, a do zarybiania przekazywać się będzie węgorze o długości poniżej 20 cm, należy zatem wdrożyć w ramach planu gospodarowania zasobami węgorza.
- (13) Do dnia 31 lipca 2013 r. liczba węgorzy o długości poniżej 12 cm przeznaczanych na zarybianie powinna osiągnąć 60 % ich rocznego odłowu. Corocznie należy śledzić rozwój rynkowych cen węgorzy o długości poniżej 12 cm. Jeżeli średnie rynkowe ceny węgorzy o długości poniżej 12 cm wykorzystywanych do zarybiania dorzeczy określonych przez państwa członkowskie znacznie spadną w porównaniu z cenami węgorzy o długości poniżej 12 cm wykorzystywanych do innych celów, Komisja powinna być upoważniona do podjęcia odpowiednich środków, mogących obejmować tymczasowe zmniejszenie ilości węgorzy o długości poniżej 12 cm, którą należy przeznaczać na zarybianie.
- (14) Połowy węgorzy w wodach Wspólnoty otwierających się ku otwartemu morzu od granic dorzeczy, które państwa członkowskie określiły jako miejsca naturalnego występowania węgorza, należy zmniejszać stopniowo przez redukcję nakładu połowowego lub połowów o co najmniej 50 % w stosunku do średnich nakładów połowowych lub połowów z lat 2004–2006.
- (15) Na podstawie informacji, które będą przekazywane przez państwa członkowskie, Komisja powinna przedstawić sprawozdanie na temat efektów, które przyniosło wdrożenie planów gospodarowania zasobami węgorza, i w razie konieczności zaproponować stosowne środki, które z dużym prawdopodobieństwem zapewnią odtworzenie zasobów węgorza europejskiego.
- (16) Państwa członkowskie powinny stworzyć system kontrolno-monitorujący, dostosowany do warunków i ram prawnych mających już zastosowanie do sektora

rybactwa śródlądowego zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾. W związku z tym państwa członkowskie powinny przygotować określone informacje i dane szacunkowe o działalności połowowej prowadzonej w celach zarobkowych oraz o działalności wędkarskiej w celu ułatwienia, w razie konieczności, sporządzania sprawozdań oraz przeprowadzania oceny planów gospodarowania zasobami węgorza, środków kontroli i środków wykonawczych. Ponadto państwa członkowskie powinny podjąć środki w celu zapewnienia kontroli i wykonania w odniesieniu do przywozu i wywozu węgorzy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy służące ochronie i zrównoważonej eksploatacji zasobów węgorza europejskiego *Anguilla anguilla* w wodach Wspólnoty, w należących do państw członkowskich lagunach, ujściach rzek, rzekach i powierzchniowych wodach śródlądowych, które uchodzą do morza w obszarach ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX lub uchodzą do Morza Śródziemnego.

2. W odniesieniu do Morza Czarnego i systemów rzecznych z nim połączonych Komisja podejmie do dnia 31 grudnia 2007 r., zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾, po konsultacji z Komitetem Naukowym, Technicznym oraz Gospodarczym ds. Rybołówstwa, decyzję stwierdzającą, czy są to wody, w których węgorz europejski występuje naturalnie zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia.

3. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przyjmuje się i wykonuje bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów dyrektyw 92/43/EWG i 2000/60/WE.

Artykuł 2

Opracowanie planów gospodarowania zasobami węgorza

1. Państwa członkowskie stwierdzają, w których dorzeczach na ich terytorium krajowym węgorz europejski występuje naturalnie (zwanymi dalej „dorzeczami, w których występuje węgorz”), i określają te dorzeczca; mogą do nich zostać także zaliczone wody morskie. Jeżeli państwo członkowskie przedstawi odpowiednie uzasadnienie, może ono uznać całe swoje terytorium lub istniejącą regionalną jednostkę administracyjną za jedno dorzecze, w którym występuje węgorz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11; sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

2. Określając dorzecza, w których występuje węgorz, państwa członkowskie w jak największym stopniu uwzględniają uzgodnienia administracyjne, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2000/60/WE.

3. Dla każdego dorzecza, w którym występuje węgorz, określonego zgodnie z ust. 1 państwa członkowskie opracowują plan gospodarowania zasobami węgorza.

4. Celem każdego planu gospodarowania zasobami węgorza jest zmniejszenie śmiertelności wywoływanej działalnością człowieka, tak aby zapewnić wysokie prawdopodobieństwo spłynięcia do morza co najmniej 40 % takiego stada węgorza srebrzystego, jakie według najbardziej realnych szacunków spływałoby do morza, gdyby nie podlegało wpływowi działalności człowieka. Plan gospodarowania zasobami węgorza przygotowuje się z myślą o osiągnięciu tego celu w dłuższej perspektywie.

5. Docelowy współczynnik spływania węgorzy wylicza się, uwzględniając dane dostępne dla każdego dorzecza, w którym występuje węgorz, przy zastosowaniu jednego lub kilku z następujących trzech sposobów:

a) na podstawie danych zebranych w najodpowiedniejszym okresie przed rokiem 1980, pod warunkiem że są one dostępne w wystarczającej ilości i są odpowiedniej jakości;

b) na podstawie oceny potencjalnych możliwości wzrostu węgorzy w naturalnych miejscach ich występowania, jeżeli nie oddziałują czynniki śmiertelności związane z działalnością człowieka;

c) przez odniesienie do warunków ekologicznych i hydrograficznych w podobnych systemach rzecznych.

6. W każdym planie gospodarowania zasobami węgorza opisuje się i analizuje bieżący stan populacji węgorzy w danym dorzeczu, w którym występuje węgorz, oraz odnosi go do docelowego współczynnika spływania węgorzy określonego w ust. 4.

7. W każdym planie gospodarowania zasobami węgorza przedstawia się również środki służące realizacji, monitorowaniu i weryfikacji celu określonego w ust. 4. Państwa członkowskie mogą określać te środki zależnie od warunków lokalnych i regionalnych.

8. Plan gospodarowania zasobami węgorza może obejmować między innymi następujące środki:

— redukcję działalności połowowej prowadzonej w celach zarobkowych,

— ograniczenie wędkarstwa,

— środki polegające na zarybianiu,

— środki strukturalne służące udroźnieniu rzek i poprawie jakości siedlisk rzecznych oraz inne działania na rzecz środowiska naturalnego,

— przenoszenie węgorzy srebrzystych z wód śródlądowych do wód, z których będą mogły swobodnie powrócić do Morza Sargassowego,

— zwalczanie drapieżników,

— okresowe wyłączanie turbin w elektrowniach wodnych,

— środki związane z akwakulturą.

9. Każdy plan gospodarowania zasobami węgorza zawiera harmonogram, według którego docelowy współczynnik spływania węgorzy określony w ust. 4 będzie osiągany w sposób stopniowy i zależny od oczekiwanej skali rekrutacji; obejmuje on środki, które będą stosowane od pierwszego roku realizacji planu gospodarowania zasobami węgorza.

10. W ramach planu gospodarowania zasobami węgorza każde państwo członkowskie jak najszybciej wdraża odpowiednie środki w celu ograniczenia śmiertelności węgorzy spowodowanej czynnikami spoza dziedziny rybołówstwa, w tym turbinami elektrowni wodnych, pompami czy drapieżnikami, chyba że nie jest to konieczne do osiągnięcia celu planu.

11. Każdy plan gospodarowania zasobami węgorza zawiera opis środków kontroli i środków wykonawczych, które będą stosowane na wodach innych niż wody Wspólnoty zgodnie z art. 10.

12. Plan gospodarowania zasobami węgorza stanowi plan zarządzania przyjęty na szczeblu krajowym w ramach wspólnotowych środków na rzecz ochrony, o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt v) rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, str. 1.

Artykuł 3

Zwolnienie z obowiązku przygotowania planu gospodarowania zasobami węgorza

1. Państwo członkowskie może zostać zwolnione z obowiązku przygotowania planu gospodarowania zasobami węgorza, jeżeli przedstawi odpowiednie uzasadnienie wskazujące, że w dorzeczach rzek lub w wodach morskich znajdujących się na jego terytorium węgorz europejski nie występuje naturalnie.

2. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2008 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wniosek o zwolnienie przygotowany zgodnie z ust. 1.

3. Na podstawie oceny naukowo-technicznej sporządzonej przez Komitet Naukowy, Techniczny oraz Gospodarczy ds. Rybołówstwa lub inne stosowne gremia naukowe, Komisja zatwierdza wniosek o zwolnienie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

4. W przypadku zatwierdzenia przez Komisję wniosku o zwolnienie, art. 4 nie ma zastosowania do danego państwa członkowskiego.

Artykuł 4

Przekazywanie planów gospodarowania zasobami węgorza

1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r. państwa członkowskie przekazują Komisji plany gospodarowania zasobami węgorza przygotowane zgodnie z art. 2.

2. Państwo członkowskie, które do dnia 31 grudnia 2008 r. nie przedstawi Komisji do zatwierdzenia planu gospodarowania zasobami węgorza, redukuje nakład połowowy co najmniej o 50 % w stosunku do średniego nakładu z lat 2004–2006 albo redukuje go tak, by połowy węgorza zmniejszyły się co najmniej o 50 % w stosunku do średnich połowów z lat 2004–2006, i w tym celu skracza okres połowów węgorza albo stosuje inne środki. Redukcji nakładu połowowego dokonuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

3. Redukcję połowów, o której mowa w ust. 2, można w całości lub w części zastąpić natychmiastowymi środkami dotyczącymi wpływu innych czynników śmiertelności związanych z działalnością człowieka, które pozwolą na migrację takiej liczby węgorzy srebrzystych, która odpowiada liczbie węgorzy, które spływałyby do morza na tarło dzięki redukcji połowów.

Artykuł 5

Zatwierdzenie planów gospodarowania zasobami węgorza oraz ich wdrożenie

1. Na podstawie oceny naukowo-technicznej sporządzonej przez Komitet Naukowy, Techniczny oraz Gospodarczy ds.

Rybołówstwa lub inne stosowne gremia naukowe, Komisja zatwierdza plany gospodarowania zasobami węgorza zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

2. Państwa członkowskie wdrażają plany gospodarowania zasobami węgorza, zatwierdzone przez Komisję zgodnie z ust. 1, od dnia 1 lipca 2009 r. lub jak najwcześniej przed tą datą.

3. Od dnia 1 lipca 2009 r. lub od dnia wdrożenia planu gospodarowania zasobami węgorza, jeżeli nastąpiło to wcześniej, wolno poławiać węgorza *Anguilla anguilla* przez cały rok, pod warunkiem że sektor związany z tymi połowami spełnia warunki i ograniczenia określone w planie gospodarowania zasobami węgorza zatwierdzonym przez Komisję zgodnie z ust. 1.

4. Jeżeli do dnia 31 grudnia 2008 r. państwo członkowskie przedstawi Komisji do zatwierdzenia plan gospodarowania zasobami węgorza, który nie może zostać zatwierdzony przez Komisję zgodnie z ust. 1, państwo to redukuje nakład połowowy co najmniej o 50 % w stosunku do średniego nakładu z lat 2004–2006 albo redukuje go tak, by połowy węgorza zmniejszyły się co najmniej o 50 % w stosunku do średnich połowów z lat 2004–2006, i w tym celu skracza okres połowów węgorza albo stosuje inne środki. Redukcji nakładu połowowego dokonuje się w terminie trzech miesięcy od dnia podjęcia decyzji o niezatwierdzeniu planu.

5. Redukcję połowów, o której mowa w ust. 4, można w całości lub w części zastąpić natychmiastowymi środkami dotyczącymi wpływu innych czynników śmiertelności związanych z działalnością człowieka, które pozwolą na migrację takiej liczby węgorzy srebrzystych, która odpowiada liczbie węgorzy, które spływałyby do morza na tarło dzięki redukcji połowów.

6. W przypadku gdy Komisja nie może zatwierdzić planu gospodarowania zasobami węgorza, państwo członkowskie może przedłożyć poprawiony plan w terminie 3 miesięcy od dnia podjęcia decyzji o niezatwierdzeniu planu.

Poprawiony plan gospodarowania zasobami węgorza jest zatwierdzany zgodnie z procedurą określoną w ust. 1. Redukcji połowów określonej w ust. 4 nie stosuje się, jeżeli poprawiony plan został zatwierdzony przez Komisję.

Artykuł 6

Transgraniczne plany gospodarowania zasobami węgorza

1. Dla dorzeczy, w których występuje węgorz, które leżą na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich, państwa te wspólnie opracowują plan gospodarowania zasobami węgorza.

Jeżeli zachodzi obawa, że koordynacja spowoduje opóźnienie uniemożliwiające terminowe przedstawienie planu gospodarowania zasobami węgorza, państwa członkowskie mogą składać plany gospodarowania zasobami węgorza dla ich części dorzecza.

2. W przypadku gdy dorzecze, w którym występuje węgorz, częściowo znajduje się poza terytorium Wspólnoty, dane państwa członkowskie dążą do opracowania planu gospodarowania zasobami węgorza w koordynacji z danymi państwami trzecimi, przy czym nie zostają naruszone kompetencje żadnych właściwych regionalnych organizacji rybackich. Jeżeli dane państwa trzecie nie współuczestniczą w opracowywaniu planu gospodarowania zasobami węgorza, dane państwa członkowskie mogą przedstawić plany gospodarowania zasobami węgorza dla tej części dorzecza, która znajduje się na ich terytorium, z myślą o osiągnięciu docelowego współczynnika spływania węgorzy określonego w art. 2 ust. 4.

3. Artykuł 2, 4 i 5 stosuje się *mutatis mutandis* do planów transgranicznych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

Środki służące zarybianiu

1. Jeżeli państwo członkowskie zezwoli na odławianie węgorzy o długości poniżej 12 cm – w ramach planów gospodarowania zasobami węgorza opracowanych zgodnie z art. 2 albo w ramach redukcji nakładu połowowego zgodnie z art. 4 ust. 2 lub art. 5 ust. 4 – to co najmniej 60 % węgorzy o długości poniżej 12 cm odławianych corocznie w tym państwie członkowskim przeznaczają ono na sprzedaż do wykorzystania w celu zarybiania dorzeczy, które zostały określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1, w celu zwiększenia wskaźnika spływania węgorzy srebrzystych.

2. Ilość ryb przeznaczanych na zarybianie, wynosząca 60 %, zostanie określona w planie gospodarowania zasobami węgorza opracowanym zgodnie z art. 2. Poziom ten osiąga się stopniowo, poczynając co najmniej od 35 % w pierwszym roku realizacji planu gospodarowania zasobami węgorza, a następnie zwiększając go w tempie co najmniej 5 % rocznie. Poziom 60 % osiąga się do dnia 31 lipca 2013 r.

3. W celu zapewnienia wykorzystania w programie zarybieniowym odnośnych, określonych procentowo w ust. 2, ilości odłowionych węgorzy o długości poniżej 12 cm, państwa członkowskie muszą stworzyć odpowiedni system sprawozdawczy.

4. Przekazywanie węgorzy do celów zarybieniowych ujmuje się w planie gospodarowania zasobami węgorza, określonym w art. 2. W planie tym określa się, ile węgorzy o długości

poniżej 20 cm potrzeba do celów zarybieniowych, by zwiększyć współczynnik spływania węgorzy srebrzystych.

5. Komisja składa Radzie coroczne sprawozdanie na temat rozwoju rynkowych cen węgorzy o długości poniżej 12 cm. W tym celu dane państwa członkowskie ustanawiają odpowiedni system monitorowania cen i co roku składają Komisji sprawozdanie o nich.

6. W przypadku znacznego spadku średnich rynkowych cen węgorzy wykorzystywanych do celów zarybieniowych, w porównaniu z cenami węgorzy wykorzystywanych do innych celów, dane państwa członkowskie informują o tym Komisję. W reakcji na tę sytuację Komisja podejmuje odpowiednie środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002; środki te mogą obejmować tymczasowe obniżenie wartości procentowych, o których mowa w ust. 2.

7. Najpóźniej do dnia 1 lipca 2011 r. Komisja składa Radzie sprawozdanie i ocenia środki służące zarybianiu, uwzględniając rozwój cen rynkowych. W świetle tej oceny i na wniosek Komisji Rada decyduje większością kwalifikowaną o odpowiednich środkach w celu zrównoważenia środków służących zarybianiu, w miarę jak osiągane są wartości procentowe, o których mowa w ust. 2.

8. Zarybianie jest traktowane jako środek służący ochronie do celów art. 38 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1198/2006, pod warunkiem że:

— jest przewidziane w planie gospodarowania zasobami węgorza sporządzonym zgodnie z art. 2,

— dotyczy węgorzy o długości poniżej 20 cm, oraz

— przyczynia się do osiągnięcia docelowego 40 % współczynnika spływania węgorzy, o którym mowa w art. 2 ust. 4.

Artykuł 8

Środki dotyczące wód Wspólnoty

1. W przypadku gdy państwo członkowskie prowadzi połowy węgorza na wodach Wspólnoty, państwo to redukuje nakład połowowy co najmniej o 50 % w stosunku do średniego nakładu z lat 2004–2006 albo redukuje go tak, by połowy węgorza zmniejszyły się co najmniej o 50 % w stosunku do średnich połowów z lat 2004–2006. Redukcję tę należy osiągać stopniowo, początkowo w tempie 15 % rocznie w pierwszych dwóch latach w pięcioletnim okresie od dnia 1 lipca 2009 r.

2. Do celów ust. 1 wodami Wspólnoty są wody otwierające się ku otwartemu morzu od granic dorzeczy, w których węgorz występuje naturalnie i które zostały określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1.

Artykuł 9

Sprawozdania i ocena

1. Każde państwo członkowskie składa Komisji sprawozdanie początkowo co trzy lata, przy czym pierwsze sprawozdanie należy przedstawić do dnia 30 czerwca 2012 r. Po pierwszych trzech sprawozdaniach za okres trzech lat częstotliwość ich składania zmniejsza się do jednego sprawozdania co sześć lat. W sprawozdaniach przedstawia się w zarysie system monitorowania, skuteczność działań i ich efekty, a w szczególności zawiera się możliwie najbardziej dokładne osiągalne dane szacunkowe pokazujące:

- a) jaka w danym państwie członkowskim część stada węgorzy srebrzystych powraca do morza na tarło lub jaka część stada węgorzy srebrzystych opuszcza terytorium tego państwa członkowskiego w swojej wędrówce do morza na tarło – w stosunku do docelowego współczynnika ich spływania określonego w art. 2 ust. 4;
- b) jaki nakład jest związany z połowami węgorza każdego roku i o ile zmniejszono ten nakład zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 4;
- c) jakie jest natężenie czynników spoza dziedziny rybołówstwa powodujących śmiertelność węgorzy i o ile ograniczono wpływ tych czynników zgodnie z art. 2 ust. 10;
- d) ile węgorzy o długości poniżej 12 cm jest odławianych oraz jaka ich część jest wykorzystywana do jakich celów.

2. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze statystyczną i naukową oceną efektów osiągniętych dzięki wdrożeniu planów gospodarowania zasobami węgorza wraz z opinią Komitetu Naukowego, Technicznego oraz Gospodarczego ds. Rybołówstwa.

3. W świetle sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, Komisja proponuje odpowiednie środki, które z dużym prawdopodobieństwem zapewnią odtworzenie zasobów węgorza europejskiego, a Rada decyduje większością kwalifikowaną o alternatywnych środkach dla osiągnięcia docelowego współczynnika spływania węgorzy określonego w art. 2 ust. 4 lub redukcji nakładu połowowego zgodnie z art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 4.

Artykuł 10

Kontrola i wykonanie na wodach innych niż wody Wspólnoty

1. Państwa członkowskie tworzą system kontroli i monitorowania połowów, dostosowany do warunków i ram prawnych mających już zastosowanie do ich sektora rybnictwa śródlądowego, zgodny z właściwymi przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2847/93.

2. System kontroli i monitorowania połowów obejmuje szczegółowy opis wszystkich systemów przyznawania praw do prowadzenia połowów w dorzeczach, w których węgorz występuje naturalnie i które zostały określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1, w tym praw do prowadzenia połowów w wodach stanowiących własność prywatną.

Artykuł 11

Informacja o działalności połowowej

1. Do dnia 1 stycznia 2009 r. każde państwo członkowskie przygotowuje następujące informacje o działalności połowowej prowadzonej w celach zarobkowych:

- wykaz obejmujący wszystkie statki rybackie pod jego banderą upoważnione do poławiania węgorzy w wodach Wspólnoty zgodnie z art. 8, bez względu na całkowitą długość statku,
- wykaz obejmujący: wszystkie jednostki pływające służące do połowu ryb w wodach powierzchniowych, wszystkie podmioty prowadzące działalność zarobkową i wszystkie osoby fizyczne, które to jednostki, podmioty i osoby fizyczne uprawnione są do poławiania węgorzy w dorzeczech stanowiących naturalne siedlisko tych ryb i określonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1;
- wykaz obejmujący wszystkie giełdy towarowe lub inne podmioty lub osoby, które państwa członkowskie upoważniły do organizowania pierwotnej sprzedaży węgorza.

2. Państwa członkowskie regularnie oceniają w przybliżeniu liczbę wędkarzy i odławiane przez nich ilości węgorza.

3. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej informacje, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 12

Kontrola i wykonanie w odniesieniu do przywozu i wywozu węgorza

Najpóźniej do dnia 1 lipca 2009 r. państwa członkowskie:

- podejmą środki konieczne do określenia pochodzenia i zapewnienia możliwości odtworzenia drogi wszystkich żywych węgorzy przywożonych na ich terytorium lub z niego wywożonych,
- ustalają, czy węgorze odłowione na obszarze Wspólnoty i wywożone z ich terytorium były złowione zgodnie ze wspólnotowymi środkami służącymi ochronie,
- podejmą środki w celu ustalenia, czy węgorze odłowione w wodach jakiegokolwiek właściwej regionalnej organizacji rybackiej i przywiezione na ich terytorium były złowione zgodnie z przepisami zatwierdzonymi przez tę organizację.

*Artykuł 13***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 września 2007 r.

W imieniu Rady

R. PEREIRA

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1101/2007**z dnia 21 września 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 września 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 września 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 21 września 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	78,7
	TR	85,0
	XK	55,1
	XS	67,1
	ZZ	71,5
0707 00 05	JO	151,2
	MK	29,6
	TR	132,0
	ZZ	104,3
0709 90 70	IL	51,9
	TR	106,7
	ZZ	79,3
0805 50 10	AR	66,7
	UY	82,6
	ZA	72,1
	ZZ	73,8
0806 10 10	IL	65,2
	TR	106,4
	ZZ	85,8
0808 10 80	AU	196,6
	CL	38,6
	CN	79,8
	NZ	94,6
	US	96,4
	ZA	83,3
	ZZ	98,2
0808 20 50	CN	59,6
	TR	122,3
	ZA	105,6
	ZZ	95,8
0809 30 10, 0809 30 90	TR	152,3
	US	194,7
	ZZ	173,5
0809 40 05	BA	49,8
	IL	113,5
	TR	107,3
	ZZ	90,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 124 z dnia 27 kwietnia 2004 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 01, tom 02, str. 130)

Załącznik I, Zmiany do Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich

Strona 145, pkt 41 lit. b) (zmiany do art. 41 ust. 3, akapit siódmy):

zamiast: „... podlega wyważeniu wskazanemu w pierwszym akapicie art. 3 ust. 5 załącznika XI ...”,

powinno być: „... podlega wyważeniu wskazanemu w pierwszym akapicie art. 3 ust. 5 lit. a) załącznika XI ...”.

Strona 168, pkt 97 lit. g) (zmiany do art. 7 ust. 2 załącznika VII):

zamiast: „1. Podstawą wyliczenia ...”,

powinno być: „2. Podstawą wyliczenia ...”.

Strona 187, pkt 100 lit. m) (zmiany do art. 21, akapit pierwszy lit. b) załącznika X):

zamiast: „b) przewozu rzeczy osobistych urzędnika lub składowania mebli i rzeczy osobistych w przypadku gdy zapewnia się umeblowane miejsce zakwaterowania.”,

powinno być: „b) przewozu rzeczy osobistych urzędnika i składowania mebli i rzeczy osobistych w przypadku gdy zapewnia się umeblowane miejsce zakwaterowania.”.

Załącznik II, Zmiany do Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich

Strona 223, pkt 4 (nowy art. 3b, zdanie wprowadzające):

zamiast: „... określonym w art. 88 w jednej z grup funkcyjnych, o których mowa w art. 89a w celu:”,

powinno być: „... określonym w art. 88 w jednej z grup funkcyjnych, o których mowa w art. 89 w celu:”.
